

ΣΤΕ 372/2019 [ΑΝΑΡΜΟΔΙΩΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΕΡΙ ΜΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ]

Περίληψη

- Η διαδικασία νομιμοποίησης αυθαίρετων κατασκευών στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα, που έχουν ανεγερθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 2971/2001, δηλαδή πριν τις 20.12.2001 κινείται με την υποβολή προς την οικεία Κτηματική Υπηρεσία σχετικής αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο, με την οποία συνυποβάλλονται τα οριζόμενα στον νόμο δικαιολογητικά. Ακολούθως, η Κτηματική Υπηρεσία κρίνει με πράξη της εάν πληρούνται, κατ' αρχήν, οι νόμιμες προϋποθέσεις, δηλαδή α) εάν έχουν υποβληθεί τα κατά τον νόμον δικαιολογητικά και β) εάν πρόκειται για έργο που όντως εξυπηρετεί εμπορικό, βιομηχανικό, συγκοινωνιακό, λιμενικό ή άλλου είδους σκοπό, προβλεπόμενο από την ισχύουσα νομοθεσία, ώστε, στη συνέχεια, να τηρηθεί η διαδικασία, η οποία προβλέπεται για κάθε έργο πραγματοποιούμενο στο χώρο του αιγιαλού ύστερα από σχετική παραχώρηση δικαιώματος χρήσεως.

Και, ναι μεν, η απόρριψη του αιτήματος νομιμοποίησης από την Κτηματική Υπηρεσία κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας, δεν απαιτείται να αιτιολογείται ειδικώς, πρέπει, όμως, στη σχετικώς εκδιδόμενη πράξη ή από τα στοιχεία του φακέλου, να προκύπτει η έλλειψη συνδρομής των κατ' αρχήν απαιτούμενων νομίμων προϋποθέσεων για την υπαγωγή της κατασκευής σε μία από τις κατηγορίες των έργων του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 2971/2001, οπότε και μόνον θα μπορούσε η Διοίκηση να μην προχωρήσει σε επόμενο στάδιο. Εάν η Κτηματική Υπηρεσία κρίνει ότι πρόκειται για έργο που όντως εξυπηρετεί εμπορικό, βιομηχανικό, συγκοινωνιακό, λιμενικό ή άλλου είδους σκοπό, προβλεπόμενο από την ισχύουσα νομοθεσία, είναι υποχρεωμένη να διαβιβάσει αντίγραφα της αιτήσεως και των ως άνω δικαιολογητικών του πρώτου σταδίου στις συναρμόδιες να γνωμοδοτήσουν υπηρεσίες του άρθρου 14 παρ. 2. Η γνώμη των υπηρεσιών αυτών, μη οριζόμενη από τον νόμο ως σύμφωνη, είναι απλή. Ενόψει δε και των κατ' αρχήν διακριτών εξουσιών κάθε Υπουργείου, όπως καθορίζονται από το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, δεν είναι επιτρεπτό, κατά τη συγκεκριμένη διαδικασία, η αρνητική γνώμη ή μη γνώμη οποιουδήποτε φορέα να αποτελεί απόλυτο εμπόδιο για την πρόοδο και την τυχόν ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση, κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας νομιμοποίησης, η κατ' ουσίαν εκτίμηση του περιεχομένου των γνωμοδοτήσεων και η τελική απόφαση επί του αιτήματος νομιμοποίησης, μετά την εκπόνηση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, ανήκει στον αρμόδιο για την παραχώρηση της χρήσεως Υπουργό Οικονομικών.

Η Κτηματική Υπηρεσία απέρριψε, εν προκειμένω, την αίτηση νομιμοποίησης, όχι διότι

το έργο δεν ενέπιπτε σε μία από τις κατηγορίες των έργων της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001 βάσει των προσκομισθέντων κατά τον νόμο δικαιολογητικών, αλλά κατόπιν ουσιαστικής εκτίμησης του περιεχομένου των γνωμοδοτήσεων των αρμόδιων υπηρεσιών, ασκώντας, δηλαδή, εξουσία που ανήκει στον Υπουργό Οικονομικών. Ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε αναρμοδίως, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση ακυρώσεως και πρέπει να ακυρωθεί.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Χ. Παπανικολάου

Βασικές σκέψεις

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, η οποία ασκείται κατά τον νόμο ατελώς και συμπληρώθηκε με δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 15440 π.ε./14.2.2017 απόφασης του Αναπληρωτή Διευθυντή της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Πελοποννήσου – Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου με θέμα “Μη νομιμοποίηση του έργου ‘Αλιευτικό καταφύγιο Αθέρα’ στον όρμο Αθέρα Παλικής”.
2. Επειδή, ο αιτών Δήμος με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως, δοθέντος ότι είχε υποβάλει την αίτηση για τη νομιμοποίηση του επίδικου καταφυγίου, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.
3. Επειδή, με έννομο συμφέρον και παραδεκτώς εν γένει παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης η Δ. Σ. – Κ., ιδιοκτήτρια παρακείμενου κτιριακού συγκροτήματος, χαρακτηρισμένου ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου και έργου τέχνης, το οποίο, κατά την παρεμβαίνουσα, θίγεται από τη λειτουργία του επίδικου καταφυγίου.
4. Επειδή, στο άρθρο 14 του ν. 2971/2001 (Α΄285), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζονται τα εξής: “Άρθρο 14 Παραχώρηση αιγιαλού, παραλίας για την εκτέλεση έργων. 1. Η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου, ή του πυθμένα, για την εκτέλεση έργων που εξυπηρετούν εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς ή άλλου είδους σκοπούς, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατά τη διαδικασία που προβλέπει η επόμενη παράγραφος. Η παραχώρηση μπορεί να περιλαμβάνει και απλή χρήση αιγιαλού και παραλίας για την εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών των έργων αυτών. Η διαδικασία αυτή απαιτείται και για τα έργα του Δημοσίου στους παραπάνω χώρους. 2. α) Ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία συνοδεύεται από τεχνικό φάκελο σύμφωνα με το άρθρο 8 της κοινής απόφασης (ΚΥΑ) 69269/5387/24.10.90 (ΦΕΚ 678 Β) των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής

Οικονομίας, Γεωργίας, Πολιτισμού, Εμπορικής Ναυτιλίας, Τουρισμού, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Μεταφορών και Επικοινωνιών. β) Η Κτηματική Υπηρεσία διαβιβάζει μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός το σχετικό φάκελο στους παρακάτω αναφερόμενους για να διατυπώσουν μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών τη γνώμη τους, κατά τις αρμοδιότητες καθενός για την εκτέλεση των έργων: 1) Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Διεύθυνση Χωροταξίας και Διεύθυνση Πολεοδομικού Σχεδιασμού ή τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος - Χωροταξίας της αρμόδιας Περιφέρειας (σε τρία αντίγραφα) για την προέγκριση χωροθέτησης. 2) Γ.Ε.Ν. (σε δύο αντίγραφα). 3) Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. 4) Νομαρχιακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος (Ν.Ε.ΧΩ.Π.). 5) Υπουργείο Πολιτισμού (σε τρία αντίγραφα). 6) Ε.Ο.Τ. 7) Υπουργείο Γεωργίας για έργα σε λιμένες και ποταμούς, ως και για την κατασκευή αλιευτικού καταφυγίου με σκοπό την προστασία επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών. 8) Δημοτικό Συμβούλιο του οικείου Ο.Τ.Α. 9) Το Υπουργείο Ανάπτυξης, όταν πρόκειται για παραχώρηση αιγιαλού σε βιομηχανικές μονάδες, εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών και σε επιχειρήσεις μεταλλευτικών, λατομικών και βιομηχανικών ορυκτών. 10) Το Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του. γ) Μετά την προέγκριση χωροθέτησης και τη διατύπωση των γνώμων της προηγούμενης περίπτωσης β` εκπονείται και εγκρίνεται η μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και τα προβλεπόμενα από την ΚΥΑ 69269/5387/24.10.1990 (ΦΕΚ 678 Β). Ακολούθως μετά από γνώμη του Γ.Ε.Ν., για θέματα εθνικής άμυνας και ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, γνώμη του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας για λόγους ορθολογικής ναυτιλιακής ανάπτυξης, προστασίας αιγιαλού, παραλίας, ελέγχου και ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και συγκοινωνίας και γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού για λόγους προστασίας αρχαίων, εγκρίνεται αρμοδίως η οριστική μελέτη, κατά τη σύνταξη της οποίας λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά οι εγκεκριμένοι περιβαλλοντικοί όροι. Γνώμες διατυπώνονται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών. Η εγκεκριμένη οριστική μελέτη με τις ανωτέρω γνώμες διαβιβάζεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία για την έκδοση της απόφασης παραχώρησης. 3. Επιτρέπεται κατά τη διαδικασία των παραγράφων 1 και 2 η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, θάλασσας ή πυθμένα και: α) για σκοπούς κοινωφελείς ή αναβάθμισης του περιβάλλοντος εφόσον τα έργα εκτελούνται από το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ. ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, β) για ναυταθλητικά έργα βάσει μελετών, που έχουν εγκριθεί από τη Γ.Γ.Α., γ) για έργα εξυπηρέτησης υδατοκαλλιεργειών, δ) για ερευνητικούς σκοπούς και ε) για προσαμμωτικά έργα ή έργα ανάπλασης από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. ή από ξενοδοχειακές τουριστικές μονάδες στο χώρο που βρίσκεται μπροστά από αυτές. 4. Στα έργα που μπορούν να εκτελεσθούν για την επιδίωξη των σκοπών των παραγράφων

- 1, 3 και 6 περιλαμβάνονται και η τοποθέτηση υποθαλάσσιων αγωγών και καλωδίων εν γένει, ναυδετών, πλωτών προβλητών και εξεδρών και η πόντιση τεχνητών υφάλων. 5. α. Με την επιφύλαξη των διατάξεων για τις περιοχές απόλυτης περιβαλλοντικής προστασίας, επιτρέπεται, έναντι οικονομικού ανταλλάγματος και σύμφωνα με τη διαδικασία της περίπτωσης β', να τοποθετούνται στη θάλασσα, χωρίς επέμβαση στον αιγιαλό, πλωτές εξέδρες επιφάνειας μέχρι εκατό πενήντα (150) τετραγωνικών μέτρων και για εποχιακή χρήση μέχρι έξι μηνών, για την εξασφάλιση πρόσβασης και για την επιδίωξη σκοπών που προβλέπονται στις κείμενες διατάξεις, καθώς και για πολιτιστικούς σκοπούς...". Περαιτέρω, στο άρθρο 27 παρ. 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι "1. ... 2. Τα πάσης φύσεως κτίσματα και εν γένει κατασκευάσματα, τα οποία έχουν ανεγερθεί ή θα ανεγερθούν χωρίς άδεια στον αιγιαλό ή την παραλία μετά τον καθορισμό και τη συντέλεση των απαλλοτριώσεων των άρθρων 7 και 10 κατεδαφίζονται, ανεξάρτητα από το χρόνο ανέγερσής τους ή αν κατοικούνται ή άλλως πως χρησιμοποιούνται ... Προς τούτο ο προϊστάμενος της αρμόδιας Κτηματικής Υπηρεσίας εκδίδει πρωτόκολλο κατεδάφισης, το οποίο κοινοποιεί ... σε εκείνον που έχει ανεγείρει αυθαίρετως, ο οποίος οφείλει εντός τριάντα [30] ημερών από την κοινοποίηση να κατεδαφίσει τα κτίσματα και να άρει τα πάσης φύσεως κατασκευάσματα από τον αιγιαλό ή την παραλία. 3. ... 7. Τα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση της άδειας έργα και εν γένει κατασκευές μέσα στη θάλασσα αίρονται και απομακρύνονται ανεξάρτητα από τον τρόπο χρησιμοποίησής τους ... Προς τούτο η Κτηματική Υπηρεσία, μετά από πρόταση της αρμόδιας Λιμενικής Αρχής, συντάσσει πρωτόκολλο κατεδάφισης, άρσης και απομάκρυνσης των ανωτέρω έργων και κατασκευών ...".
5. Επειδή, εξάλλου, στις παραγράφους 9 και 10 του ίδιου άρθρου 27 του ν. 2971/2001 ορίζεται ότι: "Για έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 και έχουν γίνει πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα, χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής, είναι δυνατόν μετά από αιτιολογημένη κρίση της Διοίκησης, να εκδοθεί γι' αυτά η σχετική άδεια κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, εφόσον δεν παραβιάζονται οι ισχύουσες σχετικές διατάξεις, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις έκδοσης της άδειας αυτής και υποβληθεί προς τούτο αίτηση στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) μηνών από την ισχύ του παρόντος νόμου. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από τεχνική περιγραφή του έργου, τοπογραφικό διάγραμμα 1:500, φωτογραφίες και χάρτη της ευρύτερης περιοχής με την ακριβή θέση του έργου. Εντός περαιτέρω αποκλειστικής προθεσμίας ενός έτους απαιτείται, για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομικών επί της πιο πάνω αίτησης, η υποβολή των δικαιολογητικών, που προβλέπονται από το άρθρο 14. Για τη νομιμοποίηση των πιο πάνω έργων καταβάλλεται προηγουμένως η αποζημίωση για την αυθαίρετη χρήση του αιγιαλού ή παραλίας σύμφωνα με τις κείμενες

διατάξεις. 10. Προκειμένου για έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 τα οποία έχουν κατασκευαστεί στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα μέχρι την ισχύ του παρόντος νόμου από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., η κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έκδοσης της σχετικής άδειας μπορεί να υποβληθεί μέσα σε δύο (2) έτη από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου.”. Στη συνέχεια, οι προβλεπόμενες στο εν λόγω άρθρο προθεσμίες παρατάθηκαν διαδοχικώς μέχρι 31.12.2004 με το άρθρο 46 παρ. 16 του ν. 3220/2004 (Α΄ 15) και για 12 μήνες από τη δημοσίευση του ν. 3554/2007 (Α΄ 80/16.4.2007) με το άρθρο 15 αυτού. Μεταγενέστερα εκδόθηκε ο ν. 3978/2011 (Α΄ 137), ο οποίος παρέτεινε την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 10 του άρθρου 27 του ν. 2971/2001 μέχρι 31.12.2011 (άρθρο 113 παρ. 5) και ο ν. 4072/2012 (Α΄ 86), που παρέτεινε την προθεσμία αυτή μέχρι την 31.12.2013 (άρθρο 226). Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, η διαδικασία νομιμοποίησης αυθαίρετων κατασκευών στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα, που έχουν ανεγερθεί πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 2971/2001, δηλαδή πριν τις 20.12.2001 (σύμφωνα με το άρθρο 37 του ίδιου νόμου σε συνδυασμό με την ημερομηνία δημοσίευσής του στο ΦΕΚ στις 19.12.2001), κινείται με την υποβολή προς την οικεία Κτηματική Υπηρεσία σχετικής αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο, με την οποία συνυποβάλλονται τα οριζόμενα στον νόμο δικαιολογητικά (άρθρο 27 παρ. 9 εδ. β΄ του ν. 2971/2001). Ακολούθως, η Κτηματική Υπηρεσία κρίνει με πράξη της εάν πληρούνται, κατ’ αρχήν, οι νόμιμες προϋποθέσεις, οι οποίες τάσσονται από το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου νόμου, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 27 παρ. 9, δηλαδή α) εάν έχουν υποβληθεί τα κατά τον νόμον δικαιολογητικά και β) εάν πρόκειται για έργο που όντως εξυπηρετεί εμπορικό, βιομηχανικό, συγκοινωνιακό, λιμενικό ή άλλου είδους σκοπό, προβλεπόμενο από την ισχύουσα νομοθεσία, ώστε, στη συνέχεια, να τηρηθεί η οριζόμενη στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου διαδικασία, η οποία προβλέπεται για κάθε έργο πραγματοποιούμενο στο χώρο του αιγιαλού ύστερα από σχετική παραχώρηση δικαιώματος χρήσεως (πρβλ. ΣτΕ 911/2017, 4468/2010). Και ναι μεν η απόρριψη του αιτήματος νομιμοποίησης από την Κτηματική Υπηρεσία κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας, δεν απαιτείται να αιτιολογείται ειδικώς (ΣτΕ 911/2017, 4468/2010), πρέπει, όμως, στη σχετικώς εκδιδόμενη πράξη ή από τα στοιχεία του φακέλου, να προκύπτει η έλλειψη συνδρομής των κατ’ αρχήν απαιτούμενων νομίμων προϋποθέσεων για την υπαγωγή της κατασκευής σε μία από τις κατηγορίες των έργων του άρθρου 14 παρ. 1 του ν. 2971/2001, οπότε και μόνον θα μπορούσε η Διοίκηση να μην προχωρήσει στο επόμενο στάδιο. Εάν η Κτηματική Υπηρεσία κρίνει ότι πρόκειται για έργο που όντως εξυπηρετεί εμπορικό, βιομηχανικό, συγκοινωνιακό, λιμενικό ή άλλου είδους σκοπό, προβλεπόμενο από την ισχύουσα νομοθεσία, είναι υποχρεωμένη να διαβιβάσει αντίγραφα της αιτήσεως και των ως άνω δικαιολογητικών του πρώτου σταδίου στις συναρμόδιες να γνωμοδοτήσουν υπηρεσίες του άρθρου

- 14 παρ. 2. Η γνώμη των υπηρεσιών αυτών, μη οριζόμενη από τον νόμο ως σύμφωνη, είναι απλή. Ενόψει δε και των κατ' αρχήν διακριτών εξουσιών κάθε Υπουργείου, όπως καθορίζονται από το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, δεν είναι επιτρεπτό, κατά τη συγκεκριμένη διαδικασία, η αρνητική γνώμη ή μη γνώμη οποιουδήποτε φορέα να αποτελεί απόλυτο εμπόδιο για την πρόοδο και την τυχόν ολοκλήρωση της εν λόγω διαδικασίας. Σε κάθε περίπτωση, κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας νομιμοποίησης η κατ' ουσίαν εκτίμηση του περιεχομένου των γνωμοδοτήσεων και η τελική απόφαση επί του αιτήματος νομιμοποίησης μετά την εκπόνηση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, ανήκει στον αρμόδιο για την παραχώρηση της χρήσεως Υπουργό Οικονομικών (πρβλ. ΣτΕ 911/2017, 4468/2010).
6. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Το έτος 1991 εκπονήθηκε από μελετητικό γραφείο μελέτη για την κατασκευή αλιευτικού καταφυγίου στην περιοχή του όρμου Αθέρα Παλικής προς εξυπηρέτηση των αλιέων της περιοχής. Το αλιευτικό καταφύγιο δεν ολοκληρώθηκε και, από τις προβλεπόμενες στη μελέτη υποδομές του, κατασκευάστηκε, κατά την περίοδο 1991-1993, λιμενοβραχίονας από φυσικούς ογκόλιθους, χωρίς να έχει δοθεί από το Υπουργείο Οικονομικών άδεια χρήσης θαλάσσιου χώρου και αιγιαλού. Η Κτηματική Υπηρεσία Κεφαλληνίας εξέδωσε κατά του Δήμου Παλικής το υπ' αριθ. 1647γ/2009 πρωτόκολλο κατεδάφισης, άρσης και απομάκρυνσης του εν λόγω λιμενοβραχίονα. Στις 29.12.2011 ο Δήμος Κεφαλλονιάς, ως διάδοχος του Δήμου Παλικής, υπέβαλε, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 113 του ν. 3978/2011, στην Κτηματική Υπηρεσία Κεφαλληνίας αίτηση για τη νομιμοποίηση του εν λόγω λιμενοβραχίονα. Η Κτηματική Υπηρεσία διεβίβασε την αίτηση και τον φάκελο της υπόθεσης στις υπηρεσίες της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001 για να διατυπώσουν την γνώμη τους επί του αιτήματος της νομιμοποίησης. Κατόπιν τούτων: 1) Η Περιφερειακή Επιτροπή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος Κεφαλληνίας γνωμοδότησε, με το υπ' αριθ. 71/1.3.2016 πρακτικό της, υπέρ της νομιμοποίησης του έργου, εφόσον διευθετηθούν οι εκκρεμότητες της περιβαλλοντικής μελέτης για το παρακείμενο διατηρητέο κτίριο και την περιμετρική ζώνη προστασίας του. 2) Ο Δήμος Κεφαλληνίας, ο οποίος, άλλωστε, αιτήθηκε την νομιμοποίηση, γνωμοδότησε, με την υπ' αριθ. 62/2016 απόφαση του Δημοτικού του Συμβουλίου υπέρ της νομιμοποίησης του λιμενοβραχίονα. 3) Το Γ.Ε.Ν. γνωμοδότησε με το υπ' αριθ. Φ. 542/131/72/181556/Σ.1633/18.3.2016 έγγραφό του υπέρ της νομιμοποίησης. 4) Η Γενική Γραμματεία Λιμένων, Λιμενικής Πολιτικής και Ναυτιλιακών Επενδύσεων του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής γνωμοδότησε, με το υπ' αριθ. 3122.01-Λ34/50178/16/10.6.2016 έγγραφό της, υπέρ της νομιμοποίησης του έργου. 5) Η Διεύθυνση Αλιευτικών Πόρων και Αλιευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τάχθηκε κατά της

νομιμοποίησης, με το υπ' αριθ. 1487/31666/20.7.2016 έγγραφό της, με το σκεπτικό ότι η αλιευτική δραστηριότητα της περιοχής είναι ιδιαιτέρως περιορισμένη. Εξέφρασε δε την άποψη ότι ήταν προτιμότερη η κατασκευή αλιευτικού καταφυγίου σε άλλη περιοχή πλέον κατάλληλη για την προστασία των επαγγελματικών αλιευτικών σκαφών και την εξυπηρέτηση της αλιευτικής δραστηριότητας. Πρότεινε δε ως εναλλακτική λύση την αξιοποίηση του πλησιέστερου αλιευτικού καταφυγίου της Αγίας Κυριακής. 6) Οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού γνωμοδότησαν ως εξής: α) Το Τμήμα Εναλίων Αρχαιολογικών Χώρων, Μνημείων και Ερευνών της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς γνωμοδότησε, με το υπ' αριθ. ΥΠΠΟΑ/ ΓΔΑΠΚ/ΕΕΑ/12384/7049/267/15.2.2016 έγγραφό του, υπέρ της νομιμοποίησης του λιμενοβραχίονα, καθώς στον ενάλιο χώρο δεν υπάρχουν αρχαιότητες. β) Η Διεύθυνση Προστασίας και Αναστήλωσης Νεώτερων και Σύγχρονων Μνημείων της Γενικής Διεύθυνσης Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων διαφώνησε με τη νομιμοποίηση, στο υπ' αριθ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΜΤΕ/ΔΠΑΝΣΜ/8512/685/ 104/23.2.2016 έγγραφό της. Στο έγγραφο αυτό γίνεται αναφορά σε παλαιότερη απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού (ΥΠΠΟ/37816/ΔΠΚΑΝΜ/ 817/8.2.1993), με την οποία είχε απορριφθεί η μελέτη κατασκευής αλιευτικού καταφυγίου στον όρμο Αθήρα. Η εν λόγω Υπηρεσία ζήτησε την απομάκρυνση των αυθαίρετων κατασκευών, με την αιτιολογία ότι προκαλούν βλάβη στο παρακείμενο κτιριακό συγκρότημα, μία κατοικία ένα ελαιοτριβείο και ένα εκκλησάκι του 19ου αιώνα, που χαρακτηρίστηκε αρχικά ως έργο τέχνης και, στη συνέχεια, ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο με τις αποφάσεις του Υπουργού Πολιτισμού ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/578/1985 (Β'242) και ΥΠΠΟ/ ΔΙΛΑΠ/Γ/5205/4678/1992 (Β'86) αντίστοιχα. Με την άποψη αυτή συμφώνησε και η Διεύθυνση Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Αρχαιοτήτων της Γενικής Διεύθυνσης Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, με το υπ' αριθ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΒΜΑΧΜΑΕ/ 43773/24901/1216/333/ 2016 έγγραφό της. Εξάλλου, η Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού Ιονίου, στην οποία είχε αποσταλεί η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του έργου, επέστρεψε με το υπ' αριθ. 109190/8.8.2016 έγγραφό της στο Δήμο Κεφαλληνίας το τεύχος της ΜΠΕ και ενημέρωσε τον Δήμο ότι δεν μπορεί να προβεί στη συνέχιση της διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης του έργου, μέχρι να διερευνηθούν τα θέματα που επισημαίνει στο έγγραφό της (βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις, σκοπιμότητα και δυνατότητα κατασκευής αλιευτικού καταφυγίου σε άλλη περιοχή πλέον κατάλληλη κλπ). Κατόπιν τούτων, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση της Περιφερειακής Διεύθυνσης Δημόσιας Περιουσίας Πελοποννήσου - Δυτ. Ελλάδας και Ιονίου, Αυτοτελές Γραφείο Κεφαλληνίας (νυν Κτηματική Υπηρεσία Κεφαλληνίας), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση νομιμοποίησης του λιμενοβραχίονα, η οποία είχε υποβληθεί από τον Δήμο Κεφαλληνίας, λόγω των αρνητικών γνωμοδοτήσεων των ως άνω Υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

και του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. Με την ίδια απόφαση ζητήθηκε από τον Δήμο να απομακρύνει τον λιμενοβραχίονα από το θαλάσσιο χώρο και κλήθηκε η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου να προχωρήσει στην εκτέλεση του υπ' αριθ. 1647γ/2009 πρωτοκόλλου κατεδάφισης, άρσης και απομάκρυνσης που είχε εκδώσει η Υπηρεσία για τον λιμενοβραχίονα.

7. Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση η Κτηματική Υπηρεσία Κεφαλληνίας, κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα, όφειλε να εκδώσει πράξη περιοριζόμενη, αρχικώς, στη βεβαίωση ότι είχαν υποβληθεί τα οριζόμενα στον νόμο δικαιολογητικά του άρθρου 27 παρ. 9 εδ. β' του ν. 2971/2001 (τεχνική περιγραφή του έργου, τοπογραφικό διάγραμμα 1:500, φωτογραφίες και χάρτης της ευρύτερης περιοχής με την ακριβή θέση του έργου). Περαιτέρω, η Κτηματική Υπηρεσία όφειλε να κρίνει με την πράξη της εάν, βάσει των ανωτέρω δικαιολογητικών, πληρούνταν, κατ' αρχήν, οι προϋποθέσεις οι οποίες τάσσονται από το άρθρο 14 παρ. 1 του ίδιου νόμου, δηλαδή, εάν πρόκειται για έργο που εξυπηρετεί εμπορικό, βιομηχανικό, συγκοινωνιακό, λιμενικό ή άλλου είδους σκοπό, προβλεπόμενο από την ισχύουσα νομοθεσία. Στη συνέχεια, εάν διαπίστωνε ότι συνέτρεχαν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η Κτηματική Υπηρεσία ήταν υποχρεωμένη να κινήσει το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας, διαβιβάζοντας αντίγραφα της αιτήσεως και των υποβληθέντων δικαιολογητικών στις συναρμόδιες να γνωμοδοτήσουν υπηρεσίες του άρθρου 14 παρ. 2, προκειμένου, μετά τη λήψη των γνωμοδοτήσεων και την υποβολή τους στον αρμόδιο για την κατ' ουσίαν εκτίμηση του περιεχομένου των γνωμοδοτήσεων και την παραχώρηση της χρήσεως Υπουργό Οικονομικών, να εκδοθεί η τελική απόφαση επί του αιτήματος νομιμοποίησης. Η Κτηματική Υπηρεσία, όμως, απέρριψε την αίτηση νομιμοποίησης όχι διότι το έργο δεν ενέπιπτε σε μία από τις κατηγορίες των έργων της παρ. 1 του άρθρου 14 ν. 2971/2001 βάσει των προσκομισθέντων κατά τον νόμο δικαιολογητικών του άρθρου 27 παρ. 9 εδ. β' του ν. 2971/2001, αλλά κατόπιν ουσιαστικής εκτίμησης του περιεχομένου των γνωμοδοτήσεων των υπηρεσιών της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 2971/2001, ασκώντας, δηλαδή, εξουσία που ανήκει στον Υπουργό Οικονομικών. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε αναρμοδίως, κατά τα βασίμως προβαλλόμενα με την αίτηση ακυρώσεως και πρέπει να ακυρωθεί, η παρέμβαση να απορριφθεί η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.